

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Bejenaru Iurie și Mardari Dumitru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Maxim Victor Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx,
str. Xxxxx, xxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 29.12.2017 – 20.03.2018;
2. instanța de apel: 21.04.2018 – 10.05.2019;
3. instanța de recurs: 26.04.2019 – 17.09.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 20 martie 2018, Maxim Victor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedura penală, i s-a numit pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție sau orice activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța a constatat, că inculpatul Maxim Victor, acționând cu intenție directă și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală la data de 07 februarie 2017 a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în proporții mari, în scop de înstrăinare, în vederea obținerii profitului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările și dorind în mod

conștient survenirea acestora, distribuind preventiv rolurile între ei, într-o perioadă nedeterminată de timp și în circumstanțe necunoscute au intrat în posesia substanțelor stupefiante pe care le-a deținut pînă la data de 26 octombrie 2016.

Astfel, la data de 26 octombrie 2016, aproximativ la ora 16:00, în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul acestuia pe adresa mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx, în dormitorul apartamentului, într-un laborator improvizat au fost depistate și ridicate 15 pachete din polietilenă în care se afla o masa vegetală de culoare verde închisă cu miros specific, 13 plante în stare vegetativă, o cutie metalică în interiorul căreia se afla o masa vegetală mărunțită de culoare verde închisă cu miros specific, un aparat metalic în interiorul căruia se afla o masă vegetală de culoare verde închisă cu miros specific, un cântar electronic de scară mică cu depuneri de masă vegetală de culoare verde închisă.

Conform concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-6471 din 18 noiembrie 2016, plantele în stadiu verde de vegetație, prezentate la examinare în număr de 13, ridicate la 26.10.2016 în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul cet. Maxim Victor, amplasat pe str. Xxxxx, xx, ap. xx, or. Xxxxx, mun. Xxxxx reprezintă plante de Cannabis (câneapă), care conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțele narcotice. Masa vegetală în stadiu verde de vegetație de culoare verde-cafenie prezentată la examinare într-un pachet din polietilenă incolor, ridicată în aceleași circumstanțe, reprezintă marihuană. Cantitatea substanței narcotice (marihuană în stadiu verde de vegetație) alcătuiește 138,0 g (materie verde) și conform Hotărârii Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 constituie proporții mari. Masa vegetală uscată de culoare verde-cafenie prezentată la examinare în 14 pachete din polietilenă incoloră de tip zip-lock (unele mărunțite, în cantitățile 22,464 + 27,035 + 10,395 + 10,186 + 12,065 + 10,321 + 10,282 + 10,770 + 10,178 + 15,432 + 16,346 + 2,555 + 1,026 + 1,054 g) și într-o cutie din metal (1,663 g), precum și masele vegetale depistate în cele două rîșnițe din metal (0,108 și 0,631 g), ridicate în aceleași circumstanțe, reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice care conform Hotărârii Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 constituie proporții mari.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Maxim Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, individualizată prin „circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică semănatul, cultivarea de plante ce conțin droguri, prelucrarea, producerea, păstrarea, expedierea, distribuirea drogurilor săvîrșite în scop de înstrăinare, de mai multe persoane în praporii mari”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani Lesnic Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Maxim Victor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, să-i fie numită pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții și activități în domeniul substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație că pedeapsa neprivativă de libertate stabilită sub limita minimă îl v-a favoriza pe inculpat să comită acțiuni similare, astfel că instanța de fond a deviat de la politica punitivă a statului în cazul infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, deoarece a fost comisă o infracțiune gravă, intenționat și din interes material, inculpatul nu a considerat necesar de a divulga persoanele cărora li s-a distribuit drogurile precum și a celor cu care a colaborat la comiterea infracțiunii, nu au fost constatate circumstanțe care să se conchide rațional ca inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub limita minimă, astfel procurorul consideră că sentința aplicată a fost adoptată în rezultatul admiterii individualizării greșite a pedepsei penale.

3.2. Avocatul Roman Aronov în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maxim Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, și a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani în aspectul legat de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, în baza art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei aplicate lui Maxim Victor pe un termen de probă de 2 ani și să nu execute această pedeapsă, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, iar în baza art. 90 alin. (6) Cod penal a-l obliga să nu-și schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent; să nu frecventeze baruri și locuri de agrement în timpul nopții și să participe la programe probaționale.

În motivarea apelului declarat, partea apărării a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului nu este rațională și echitabilă în lumina principiului individualizării pedepsei penale, deoarece practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, astfel că sentința pronunțată la caz este neîntemeiată. Inculpatul a recunoscut integral vina și greșelile prin declarația făcută în ședința de judecată, nu are

antecedente penale, demonstrează dorința de îndreptare și este caracterizat pozitiv, este căsătorit și are un copil minor la întreținere, nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate, circumstanțe care dau dovada posibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, a fost respins, ca nefundat, apelul declarat de către procuror.

Admis apelul declarat de către avocatul Roman Aronov în numele inculpatului, sentința casată total și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Maxim Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, și condamnat în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții, sau de a exercita activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor lor, pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Maxim Victor pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În baza art. 90 alin. (6) Cod penal, inculpatul Maxim Victor a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, constatând fapta prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca fiind comisă de către inculpatul Maxim Victor în prezența tuturor metodelor de circulație ilegală a drogurilor prevăzută de norma de incriminare, fără a stabili care anume sunt caracteristice și corespunzătoare concret celor comise de către inculpat.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond a omis a constata cu exactitate fapta infracțională comisă de către inculpat, și descrisă corect din punct de vedere juridic, în contextul metodelor de realizare a acestei infracțiuni.

Astfel, prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpatului Maxim Victor urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

În speță, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt:

Inculpatul Maxim Victor, acționând cu intenție directă și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane în privința cărora cauza penală la data de 07 februarie 2017 a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în proporții

mari, în scop de înstrăinare, în vederea obținerii profitului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, distribuind preventiv rolurile între ei, într-o perioadă nedeterminată de timp și în circumstanțe necunoscute au intrat în posesia substanțelor stupefiante pe care le-a deținut pînă la data de 26 octombrie 2016.

Astfel, la data de 26 octombrie 2016, aproximativ la ora 16:00, în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul acestuia pe adresa mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx, xx, în dormitorul apartamentului, într-un laborator improvizat au fost depistate și ridicate 15 pachete din polietilenă în care se afla o masa vegetală de culoare verde închisă cu miros specific, 13 plante în stare vegetativă, o cutie metalică în interiorul căreia se afla o masa vegetală mărunțită de culoare verde închisă cu miros specific, un aparat metalic în interiorul căruia afla o masă vegetală de culoare verde închisă cu miros specific, un cântar electronic de scară mică cu depuneri de masă vegetală de culoare verde închisă.

Conform concluziei raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-6471 din 18 noiembrie 2016, plantele în stadiu verde de vegetație, prezentate la examinare în număr de 13, ridicate la 26 octombrie 2016 în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul lui Maxim Victor amplasat pe str. Xxxxx, ap. xx, or. Xxxxx, mun. Xxxxx reprezintă plante de Cannabis (cînepă), care conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțele narcotice. Masa vegetală în stadiu verde de vegetație de culoare verde-cafenie prezentată la examinare într-un pachet din polietilenă incolor, ridicată în aceleași circumstanțe, reprezintă marihuană. Cantitatea substanței narcotice (marihuană în stadiu verde de vegetație) alcătuiește 138,0 g (materie verde) și conform Hotărârii Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 constituie proporții mari. Masa vegetală uscată de culoare verde-cafenie prezentată la examinare în 14 pachete din polietilenă incoloră de tip zip-lock (unele mărunțite, în cantitățile 22,464 + 27,035 + 10,395 + 10,186 + 12,065 + 10,321 + 10,282 + 10,770 + 10,178 + 15,432 + 16,346 + 2,555 + 1,026 + 1,054 g) și într-o cutie din metal (1,663 g), precum și masele vegetale depistate în cele două râșnițe din metal (0,108 și 0,631 g), ridicate în aceleași circumstanțe, reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice care conform Hotărârii Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006 constituie proporții mari.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Maxim Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, individualizată prin „circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică prepararea, prelucrarea, păstrarea și distribuirea drogurilor săvârșite în scop de înstrăinare, de mai multe persoane în praporii mari.”

În cadrul ședinței instanței de fond, susținută și în ședința instanței de apel, inculpatul Maxim Victor a înaintat o cerere, potrivit căreia a recunoscut integral vina

în faptele indicate în rechizitoriu, solicitând ca examinarea cauzei să aibă loc în procedură simplificată, și anume în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 22 ianuarie 2018 a fost admisă cererea inculpatului Maxim Victor și s-a dispus examinarea cauzei penale în privința inculpatului în baza probelor administrate în faza de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la pedeapsa penală ce urmează a fi aplicată inculpatului Maxim Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3), lit. b), f) Cod penal, și motivele invocate de către procuror și partea apărării în cererile de apel, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a ținut cont de rigorile art. 7, art. 61, și art. 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, v-a lua în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei inculpatului precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de faptul că, acțiunile inculpatului Maxim Victor au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, care prevede pedeapsa în formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, care în temeiul art. 16 alin. (4) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă.

De asemenea, la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume de faptul că a fost comisă o infracțiune gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, a recunoscut integral vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit și are un copil minor la întreținere, circumstanțe care evidențiază concluzia de a aplica în privința lui Maxim Victor o pedeapsă în limitele prevăzute de normele de sancționare, or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Așa fiind, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța de apel a considerat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Maxim Victor, poate fi atinsă prin aplicarea pedepsei penale privative de libertate.

Instanța de apel a relevat că, condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, se referă la:

pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul nu poate fi atins și fără executarea acesteia. Condiții cu privire la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii.

Mai mult, în accepțiunea dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe o anumită durată, dacă sunt întrunite următoarele condiții: este stabilită o pedeapsă cu închisoare: pentru infracțiunile săvârșite cu intenție (art. 17 Cod penal) -pe un termen de cel mult 5 ani.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, din dispoziția art. 90 alin. (1) Cod penal, a rezultat că pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este necesară stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pentru infracțiunile comise cu intenție pe un termen de cel mult 5 ani, condiții care sunt întrunite în speța dată.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Maxim Victor va fi pe deplin atins, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 3 ani, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către aceasta.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul invocă următoarele argumente:

- prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunea prevăzută la lit. b), f) alin. (3) art. 217¹ Cod penal, deși este una gravă, autorul infracțiunii este pasibil a fi supus unei pedepse de până la 7 ani închisoare;

- infracțiunea prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal a fost săvârșită intenționat și din interes material.

În circumstanțele respective, acuzarea consideră că instanța de apel, în privința inculpatului Maxim Victor ca autor a infracțiunii date, urma să-i aplice pedeapsa cu închisoare la limita maximă a sancțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ținându-se cont de prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod procedură penală și în asemenea circumstanțe fiind corect individualizată, proporțională pericolului social al infracțiunii săvârșite și personalității infractorului care a semănat, cultivat, prelucrat și ulterior a distribuit substanțe narcotice altor persoane;

- instanța de apel nu a luat în considerație pericolul social al faptelor săvârșite de inculpat, în raport cu relațiile sociale afectate, consecințele pentru sănătatea

publică, ceea ce denotă ineficiența condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Astfel, de către instanța de apel nu au fost respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei, fapt ce a condus la stabilirea lui Maxim Victor a unei pedepse care ar indica la ineficiența legii penale în raport cu restabilirea echității și rezonanței sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, ceea ce ar conduce în final, la neatingerea scopului pedepsei penale, ori, instanța de apel, apreciind aplicabilitatea prevederilor art. 90 Cod penal, nu a luat în considerație rezonanța socială a faptelor infracționale săvârșite de inculpat.

7. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Norma art. 434 Cod de procedură penală prevede că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Învederând prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal relevă că, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în special a recursului ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

La caz, din recursul ordinar declarat de către procuror se reține că, acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și în care se invocă, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, procurorul își exprimă dezacordul aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, iar instanța de apel eronat a adoptat o hotărâre de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința ultimului, ce reprezintă o soluție de pedeapsă prea blândă, inequitabilă și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii comise și a scopului pedepsei penale, semnalându-se astfel și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427

Cod de procedură penală și anume – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, stabilite în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, concluziile instanței de apel în partea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului Maxim Victor sunt neîntemeiate, fără a se ține cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs relevă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sânt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În prezenta cauză supusă judecării, Colegiul reține că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție sau orice activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de la 3 la 5 ani și care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune gravă.

Din conținutul sentinței, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, cât și de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat și este caracterizat pozitiv la locul de muncă, a recunoscut vina și s-a căit sincer de fapta comisă, astfel pentru restabilirea echității sociale și crearea premisei pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, prima instanță a ajuns la concluzia că inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție sau orice activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Însă, învederând că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, instanța de apel a considerat că, în privința inculpatului Maxim Victor este rațională suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani, cu condiția că în perioada respectivă acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul remarcă, că în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal lărgit apreciază că, la individualizarea modului de executare a pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de apel a pus accentul doar pe faptul că acesta a recunoscut vina în cele din urmă, căindu-se sincer, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi pericolul social al faptelor săvârșite de inculpat, în raport cu relațiile sociale afectate, precum și consecințele pentru sănătatea publică. Mai mul ca atât, inculpatul nu a considerat necesar de a divulga persoanele cărora le-a distribuit substanțele narcotice, precum și celor cu care a colaborat la comiterea infracțiunii date.

Astfel, instanța de recurs consideră că, instanța de apel neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

Faptul, că la caz sunt reținute și împrejurări cum ar fi recunoașterea vinei și căința sinceră, ce-i atenuează răspunderea penală inculpatului, acestea în speța dată sunt doar în măsură de a justifica aplicarea unei pedepse cu închisoare mai aproape de limita minimă a sancțiunii infracțiunii imputate ultimului.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră că, pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție sau orice activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, stabilită în sarcina inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect de către prima instanță în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea în privința persoanei vinovate a unor prevederi legale ce i-ar îmblânzi executarea pedepsei, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În concluzie, Colegiul statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat inculpatului executarea pedepsei nu este echitabilă, întru-cât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează că, pedeapsa individualizată de prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut

în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Un alt aspect important de menționat este faptul că, instanța de apel în mod eronat a exclus din învinuirea înaintată inculpatului Maxim V., următoarele modalități normative de săvârșire a infracțiunii incriminate: *semănatul și cultivarea de plante ce conțin droguri*, or, potrivit procesului-verbal de percheziție din 26.10.2016 (f.d. 53-55, vol. I) efectuat la domiciliul inculpatului au fost depistate și ridicate 13 plante în stare vegetativă asemănătoare cu marihuana, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6471 din 18.11.2016, reprezintă plante de Cannabis (câneapă), care conțin componentul narcotic activ tetrahidrocannabinol și se atribuie la substanțele narcotice.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel greșit a admis apelul declarat de către apărătorul inculpatului și prin pronunțarea unei noi hotărâri prin excluderea unor modalități de săvârșire a infracțiunii incriminate și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpatul Maxim Victor, a comis erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, adică hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar modul de executare a pedepselor stabilite a fost individualizat contrar prevederilor legale.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă recurentul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul declarat, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în cauza penală în privința lui Maxim Victor.

8. În conformitate cu art. art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe *Maxim Victor Xxxxx*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău din 20 martie 2018, conform căreia:

Maxim Victor Xxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a numit pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcție sau orice activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **15 octombrie 2019**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

Bejenaru Iurie

Mardari Dumitru